

AZ
ÉLET
IGÉJE

9

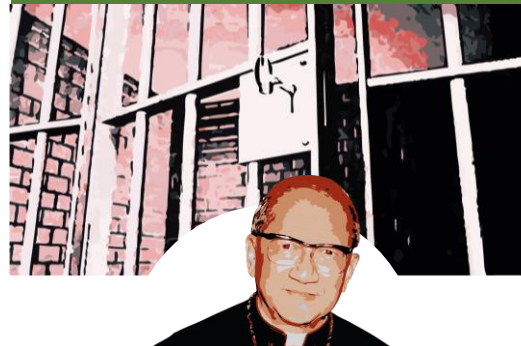
Ebben a hónapban bemutatjuk
**François van
Thuân** vietnámi bíboros
tapasztalatát, aki **13 évet töltött
börtönben, ebből kilencet
teljesen elkülönítve.**

Arról tesz tanúságot, hogy **az igazi
és érdek nélküli szeretet,
válaszul, szeretetet szül.**

Végül úgy döntöttek, hogy
ugyanazt az öt embert hagyják ott,
mert különben a fegyház összes
őrét „megfertőzné”, meghódítaná.

„Egyé válni”,
„a másikat élni”,
vagy ahogy gyakran
mondjuk: „a másik cipőjébe
bújni”.
Osztozni vele abban, amit él.

Tanuljuk meg meghallgatni a
lelkünk mélyén Isten hangját, a
lelkiismeretünk hangját:
pillanatról pillanatra megmondja
majd, hogy mit kér tőlünk Isten:
hogyan szeressük a felebarátot
és... hogyan hódítsuk meg az Ő
Szeretetének.

„Szeretetből szolga”

Fogsága idején öt fegyőrre bízták,
de ezeket kéthetente le kellett
váltani, mert a püspök
„megfertőzte” őket
szeretetével.

„Eleinte nem szóltak hozzám az
őrök, csak igennel vagy nemmel
választak. Egyik éjszaka
támadt egy gondolatom:
„»François, még nagyon
gazdag vagy, mert ott van a
szívedben Jézus szeretete.
Szeresd őket úgy, ahogy Jézus
szeretett téged!« Másnap
elkezdtem őket még jobban
szeretni, Jézust szeretni
bennük, mosolyogva, kedves
szavakkal”.

„Bár mindenkitől független voltam,
mindenki szolgájává tettem
magam, hogy minél többeket
nyerjek meg”

(1Kor 9,19)

fokoláre
mozgalom

teens4unity@fokolare.hu

Ago Spolti adaptációja:
Az élet igéje – L. Magri
A Gyerekek az Egységért központ
gondozásában